

Tientallen jaren was Citroën een vast baken op het Stadionplein. Zaterdag verhuist het autobedrijf naar Zuidoost. Dat gaat veel medewerkers én vaste klanten aan het hart.

tekst MARLOES DE MOOR foto's DINGENA MOL

oop? Weet jij nog een leuke anekdote met een klant?" informeert John de Boorder (50) bij zijn collega Joop van Kamperdijk (65). Die zwijgt en tuurt onverstoortbaar op zijn mobiele telefoon. "Joop... Of jij nog een anekdote weet?"

Wederom stilte. De Boorder grinnikt verontschuldigend: "Tja, anekdotes, altijd lastig." Dan richt Kamperdijk kalin zijn hoofd op en memoreert hij die klant die een glazen wand in zijn huis liet plaatsens: "Zo kon hij voortaan vanuit de woonkamer naar zijn Citroën DS in de garage kijken. Ja, dat was mooi."

Van Kamperdijk beschikt over de eigenzinnigheid die je mag verwachten van een man die veertig jaar in dienst is bij Citroën Amsterdam en zijn hart heeft verpand aan dat Franse merk. Dezelfde eigenzinnigheid zie je terug in de witte Citroëngebouwen aan het Stadionplein. Met de opvallende erkers en Amsterdamse Schoolelementen leek het bouwsel eigenlijk te elegant voor een autobedrijf. Toch kon niemand zich op den duur nog voorstellen dat het ooit anders was geweest. Citroën hóórde daar, was al een icoon lang voordat iedereen die term te pas en te onpas in de mond nam. En hoewel de wind soms wel erg hard tegen de dunne ruiten joeg en de schoenzolen zich steeds scherper aftekenden in de uitgesleten trapfrie-

den, bleef Citroën zijn langzaam verouderende onderkoken al die jaren trouw.

Op 6 december komt daaraan na 83 jaar een einde. Citroën verhuist dan naar een nieuwe plek op de Pieter Braaiweg in Zuidoost, het chique pand met glaswanden waar eerst BMW Amsterdam zat. Behalve dat de locatie in Zuid sterk verouderd is en renoveren te duur, is Citroën daar steeds moeilijker bereikbaar. De wijk is in ontwikkeling en parkeren een probleem. Het is nog niet bekend wat er in de gebouwen aan het Stadionplein komt. Citroën verkoopt ze via een inschrijvingsprocedure.

John de Boorder, al 34 jaar in dienst, vindt het jammer. "Ik heb echt een gevoel bij dit gebouw. Het is prachtig. Als je het van buiten ziet, heb je er geen idee van hoe groot het van binnen is. We hebben twee verdiepingen, een parkeerdek en een kelder, te bereiken met een hellingbaan."

Als jongen fietste De Boorder vaak langs de markante, door architect Jan Wils ontworpen Citroëngebouwen en dan hoopte hij dat hij daar ooit zou mogen werken. En dat gebeurde. Als zeventienjarige leerlingmonteur kreeg hij er zijn eerste betrekking. "We werkten toen nog in zogenoemde equipes. Elk type had zijn eigen team. Ik begon met in het zCV-equipe en zo kon je opklimmen naar het hoogst haalbare: de Citroën DS of SM. Johan Cruïff reed in de razendsnelle SM, prins Bernhard in een DS. Zij hadden hun auto bij ons in onderhoud." De Boorder bekleedde verschillende functies binnen het bedrijf en is nu receptiemanager.

Binnen in de garage op het Stadionplein is nog weinig te merken van de aankomende verhuizing. Daar wordt volop gewerkt. Gedempte muziek, gerammel van gereedschap, de dofse klap van een dichtslaaende kofferbak, het gezoem van een brug die omhoog gaat. Mensen melden zich bij de balie met vragen over knipperende lampjes, een versleten band of een kapotte ruitenwisser. Citroën moet het volgens De Boorder hebben van een vaste trouwe klantenkring: "Vooral oudere mensen zijn nog merktrouw en rijden hun hele leven al Citroën. Niet zelden van vader op zoon. Wij hebben klanten uit de buurt die hier al dertig, veertig of vijftig jaar komen."

Om die band stevig te houden, geven de medewerkers